



ת"פ 14760/05/14 - מדינת ישראל נגד נ ש א

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 14760-05-14 מדינת ישראל נ' א

בפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
נ ש א

הנאשם

גזר דין

א.

רקע כללי:

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות שבהן הואשם בכתב האישום, דהיינו: התפרצות לבניין שאינו משמש למגורים וביצוע גניבה, לפי הוראות סעיף 407(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), והיזק בזדון, לפי הוראות סעיף 452 לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 5.5.14 בסמוך לשעה 04:07 התפרץ הנאשם למינימרקט "השחר" בהרצליה, המצוי בבעלותו של המתלונן מר משה שחר. הנאשם התפרץ למינימרקט על ידי כך ששבר את תקרת הגבס שבו, נכנס למינימרקט וגנב עשרות חפצות של סיגריות מסוגים שונים, מוצרי טבק, אביזרי עישון, בקבוקי אלכוהול וכן פאוץ' השייך למתלונן, שהכיל מסמכים אישיים, המחאות ו-700 ₪.
3. הנאשם כפר בזמנו כפירה כללית בעובדות כתב האישום, וכאמור הורשע לאחר ניהול שמיעת ראיות. יש לציין, כבר בפתח הדברים, כי הנאשם הופיע ללא ייצוג לכל אורך ההליך, לאחר שדחה שוב ושוב את הצעות בית המשפט למנות לו סניגור שיוכל לסייע לו למצות את זכויותיו.

ב.

תסקירי שירות המבחן וחוות הדעת הפסיכיאטרית:

4. לאחר שהנאשם הורשע, ועל רקע בעיות נפשיות מהן הוא סבל הנאשם בעבר, ביקשה ב"כ המאשימה - בהסכמת הנאשם - להורות על בדיקה פסיכיאטרית שתבחן את כשירותו של הנאשם להמשיך ולעמוד לדין. בית המשפט נעתר לבקשה ואף הורה, בהיעדר ייצוג מטעם הנאשם, גם על הגשת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם.
5. תסקיר שירות המבחן שנערך סוקר בהרחבה את נסיבותיו האישיות ותולדותיו של הנאשם, יליד 1980. כאמור בתסקיר, הנאשם היה בעבר דר רחוב, הוא נעדר מסגרת קבועה ותמיכה משפחתית



ובשנים האחרונות מתקיים מקצבת ביטוח לאומי, אותה הוא מקבל בשל מחלה נפשית ממנה הוא סובל. לדבריו, החל מגיל 19 הוא אושפז בבתי חולים פסיכיאטריים ואובחן כלוקה בסכיזופרניה.

6. התרשמותו של שירות המבחן מהנאשם היתה שלילית. בתסקיר מצוין, כי במפגשים קודמים עם הנאשם ההתרשמות היתה שהנאשם אינו מעוניין לשתף פעולה בהליכים טיפוליים, בין במסגרת שירות בתי הסוהר ובין עם גורמי רווחה עירוניים. הנאשם טען בפני שירות המבחן כי בעבר הוא אמנם השתמש בסמים קלים, אך הוסיף וטען כי הפסיק להשתמש בהם בכוחות עצמו וכיום הוא אינו זקוק לטיפול בתחום זה.

7. שירות המבחן סיכם את התרשמותו והמלצתו, בעניינו של הנאשם, כלהלן:

...מדובר באדם אשר לאורך חייו מגלה קשיי תפקוד בכל מישורי חייו. הוכר כסובל ממחלה נפשית, אך מתקשה להכיר בקשייו ולקבל טיפול ההולם את צרכיו. ככל הנראה כמענה לקשייו הרגשיים והנפשיים החל לצרוך סמים בגיל צעיר ולאורך השנים השימוש העמיק והפך להתמכרות. כיום נוטה לטשטש ממידת חומרת מצבו, מתקשה לקחת אחריות על התנהגותו הבעייתית ואינו מביע נזקקות לטיפול.

...

...אנו מעריכים כי קיים סיכון גבוה להישנות מעורבות פלילית.

המלצה

לאור האמור, קשייו להכיר בבעיותיו ולהיעזר בגורמי טיפול, אין בידינו לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו. אנו סבורים כי יש להטיל עליו ענישה קונקרטית ומוחשית אשר תבהיר לו חומרת התנהגותו... (ר' בתסקיר מיום 24.3.15).

8. הנאשם נשלח כאמור - בהסכמתו - לבדיקה פסיכיאטרית. על פי מסקנות חוות הדעת הפסיכיאטרית שנערכה בעניינו, מיום 10.5.15, הנאשם נמצא כשיר הן מהותית והן דיונית. בחוות הדעת הפסיכיאטרית מצוין כי הנאשם מוכר לשירות הפסיכיאטרי מאז שנת 1992, ואובחן כלוקה בסכיזופרניה וכמשתמש לרעה בחומרים פסיכו-אקטיביים.

9. יחד עם זאת, כך על פי חוות הדעת:

לנבדק במשך השנים קיימים בעיקר הפרעות הקשורות לשימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים ולקווים אישיותיים ולא קיימים סימנים של מצב פסיכוטי הקשור לסכיזופרניה (ר' בעמ' 3 לחוות הדעת הפסיכיאטרית מיום 10.5.15).

ג. הראיות לקביעת העונש ועיקר טיעוני ב"כ הצדדים:

10. כראיות לקביעת העונש הגישה ב"כ המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ע/1). כעולה מגיליון זה, לנאשם 8 רישומים פליליים קודמים, שבחמישה מתוכם הופסקו ההליכים לרקע קביעה כי הנאשם אינו יכול לעמוד לדין מפאת מחלת נפש. עם זאת יש לציין, כי שני התיקים האחרונים הרשומים בגיליון ההרשעות הקודמות ע/1 הסתיימו בהרשעת הנאשם, שאף נשפט בגינם לעונשי מאסר בפועל.



11. באשר לקביעת מתחם העונש ההולם הדגישה ב"כ המאשימה את נסיבות המקרה דנא, לרבות הנזק שנגרם למינימרקט בעטייה של ההתפרצות והיקפו הניכר של הרכוש שנגנב במהלכה. עם זאת, ב"כ המאשימה גם ציינה, בהגינותה, כי מרבית הרכוש הושב לבעליו. בנסיבות אלה, ועל רקע מדיניות הענישה הנהוגה בכגון דא, עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שבין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשי מאסר בפועל.
12. באשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם עתרה ב"כ המאשימה, בהתחשב במכלול הנסיבות הרלוואנטיות לכך, להשתת עונש מאסר בפועל במחצית המתחם, אשר ירוצה במצטבר לכל עונש אחר, וכן מאסר מותנה. ב"כ המאשימה עתרה גם לקביעת פיצוי למתלונן בשיעור הסכום של 800 ₪, אותו הפקיד הנאשם בהליכי המעצר.
13. הנאשם טען, מצידו, כי הוא ביצע את ההתפרצות למינימרקט בדרך מקרה, משום שהיה רעב ולצורך הישרדותי בלבד. לגרסת הנאשם, כל הדברים שנלקחו מהמינימרקט הוחזרו למתלונן. עוד הדגיש הנאשם כי אין בעברו גניבות או התפרצויות כלשהן, והוסיף ותיאר את מצבו הכלכלי הקשה והדחוק, כאשר ככל הנראה העירייה פינתה את מיטלטליו הבודדים מהמקום בו הוא נהג ללון עובר למעצרו.

קביעת מתחם העונש ההולם:

ד.

14. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לעבירות שבביצוען הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם; והכל כאמור בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין.
15. לענין העבירות, שבביצוען הורשע הנאשם בהכרעת הדין, מקובלים עליי טיעוני ב"כ המאשימה. לפיכך, בהתחשב במכלול נסיבות העניין ובמדיניות הענישה הנהוגה, אני קובע את מתחם עונש ההולם במקרה דנא בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

ה.

16. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה - למעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא רשאי לחרוג מכך, שאין עניינם לכאן - תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין.
17. באשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:
- עברו הפלילי של הנאשם -** לנאשם, כאמור, 8 רישומים קודמים. דומה כי הנאשם אינו לומד את לקחו ושב ומבצע עבירות, חרף עונשי מאסר בפועל הנגזרים עליו, ועל אף שבעבר הופסקו הליכים נגדו בשל מצבו הנפשי. ניתן אפוא לראות כי עסקינן בנאשם החוזר ומבצע עבירות, הפוגעות בציבור, וכי עונשים שהושתו עליו בעבר לא הרתיעו אותו מלשוב לסורו.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם כפר בעובדות כתב האישום ועמד על ניהול הליך שמיעת ראיות



מלא. זוהי כמובן זכותו הבסיסית של הנאשם לעמוד על ניהול משפט ופשיטא כי אין לזקוף את ניהול המשפט לחובתו (ור' גם בהוראות סעיף 40א(6) סיפא לחוק העונשין). יחד עם זאת, בנסיבות אלה הנאשם אינו זכאי להקלה, הניתנת למי שמודה באשמה ונוטל אחריות על מעשיו, בבחינת "**מוֹדָה וְעוֹבֵב יִרְחָם**" (משלי, פרק כ"ח פסוק י"ג).

יש להדגיש, בהקשר זה, כי הודאת נאשם בעובדות כתב האישום בו הוא מואשם הינה נסיבה מהותית לקולה. **ראשית**, בהודאת נאשם יש כדי לחסוך מהעדים, ובעיקר מהמתלוננים, הן את משאבי הזמן והן את המשאבים הנפשיים הכרוכים במעמד הקשה של מתן עדות בבית המשפט, לרבות במבחן החקירה שכנגד. **שנית**, ולא פחות חשוב מכך, בהודאת הנאשם בעובדות כתב האישום יש משום נטילת אחריות של הנאשם על מעשיו - כלפי החברה בכלל וכלפי המתלוננים בפרט - ואף הפנמה של אחריות זו, כלפי עצמו.

באשר לנאשם דנא, נראה כי גם לאחר הרשעתו הוא אינו נוטל אחריות על מעשיו ואינו מפנים את חומרתם, וזאת הן בשיחותיו עם שירות המבחן ואף בדברו האחרון לעונש בבית המשפט. בדבריו ממעט הנאשם באחריותו וממזער את חומרת מעשיו. דומה כי הנאשם מרוכז כל-כולו במצוקותיו-הוא, ואין בו אמפתיה כלשהי למתלונן שנפגע ממעשיו.

נתוני האישיים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם הינו, כאמור, יליד שנת 1980. הנאשם מנהל אורח חיים שולי, חוזר ומבצע עבירות פליליות, ונראה כי הוא נעדר תמיכה סביבתית או משפחתית כלשהי. למרבה הצער, הנאשם אף לא מפגין מוטיבציה כלשהי לערוך שינויים באורח חייו השולי ולהשתקם.

סוף דבר:

ו.

18. לפיכך - בהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר צוינו לעיל - מקובלת עליי עתירת ב"כ המאשימה לעניין העונש, שבנסיבות העניין הינה עתירה מדודה ומאוזנת.

19. נוכח היותו של הנאשם חסר כל אין מקום להשית עליו עיצומים כלכליים, שכן בהשתת עיצומים כאמור לא יהא אלא כדי להאריך את תקופת המאסר שנגזרה עליו; וכמעט למותר לציין שזו אינה המטרה העומדת ביסודה של ענישה כלכלית. יחד עם זאת, בשל הנזק שנגרם למינימרקט, יש מקום להורות על חילוט הפיקדון שהופקד בתיק המעצר לטובת פיצוי המתלונן.

20. אשר על כן ולאור כל המקובץ לעיל אני גוזר בזה על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) **14 חודשי מאסר לריצוי בפועל**. מתקופה זו יש לנכות את הימים בהם היה הנאשם עצור בגין תיק זה, דהיינו: התקופה שמיום 5.5.14 ועד ליום 25.5.14.

הנאשם ירצה עונש מאסר זה במצטבר לכל עונש מאסר אותו הוא מרצה כיום.

(ב) מאסר על תנאי למשך 10 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה נגד הרכוש למעט עבירה לפי הוראות סעיפים 412 ו-413 לחוק העונשין.

(ג) פיצויים למתלונן מר משה שחר, עד תביעה מס' 1, בסך ₪ 800. לצורך זה, אני מורה על חילוט הפיקדון בסך ₪ 800 אותו הפקיד הנאשם בתיק מ"ת 14782-05-14 והעברתו לטובת תשלום הפיצויים שנפסקו כאמור למתלונן.

עמוד 4



ב"כ המאשימה תוודא יישום הוראות אלה.

(ד) ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י' סיוון תשע"ה, 28 מאי 2015, במעמד הצדדים.